

CONSTITUȚIA ROMÂNIEI

Prefață: Nicolae Gheorghiu

Include și:

DECLARAȚIA UNIVERSALĂ
A DREPTURILOR OMULUI

CUPRINS

Prefață – Nicolae Gheorghiu / 5

CONSTITUȚIA ROMÂNIEI / 15

TITLUL I – Principii generale / 17

TITLUL II – Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale / 23

CAPITOLUL I – Dispoziții comune / 23

CAPITOLUL II – Drepturile și libertățile fundamentale / 26

CAPITOLUL III – Îndatoririle fundamentale / 45

CAPITOLUL IV – Avocatul Poporului / 46

TITLUL III – Autoritățile publice / 48

CAPITOLUL I – Parlamentul / 48

Secțiunea 1 – Organizare și funcționare / 48

Secțiunea a 2-a – Statutul deputaților și al senatorilor / 53

Secțiunea a 3-a – Legiferarea / 55

CAPITOLUL II – Președintele României / 61

CAPITOLUL III – Guvernul / 71

CAPITOLUL IV – Raporturile Parlamentului cu Guvernul / 76

CAPITOLUL V – Administrația publică / 81

Secțiunea 1 – Administrația publică centrală de specialitate / 81

Secțiunea a 2-a – Administrația publică locală / 83

CAPITOLUL VI – Autoritatea judecătorească / 85

Secțiunea 1 – Instanțele judecătorești / 85

Secțiunea a 2-a – Ministerul Public / 89

Secțiunea a 3-a – Consiliul Superior al Magistraturii / 90

TITLUL IV – Economia și finanțele publice / 93

TITLUL V – Curtea Constituțională / 98

TITLUL VI – Integrarea euroatlantică / 103

TITLUL VII – Revizuirea Constituției / 105

TITLUL VIII – Dispoziții finale și tranzitorii / 107

ANEXĂ – DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI / 110

Istoric / 110

Textul *Declarației Universale a Drepturilor Omului*, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, la 10.09.1947 / 113

„Constituția României“ din 1991 a fost modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din „Constituție“, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare (art. 152 a devenit, în forma republicată, art. 156).

Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003 a fost aprobată prin referendumul național din 18-19 octombrie 2003 și a intrat în vigoare la data de 29 octombrie 2003, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 22 octombrie 2003 pentru confirmarea rezultatului referendumului național din 18-19 octombrie 2003 privind Legea de revizuire a Constituției României.

„Constituția României“, în forma inițială, a fost adoptată în ședința Adunării Constituante din 21 noiembrie 1991, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 21 noiembrie 1991, și a intrat în vigoare în urma aprobării ei prin referendumul național din 8 decembrie 1991.

TITLUL I

Principii generale

Statul român

ARTICOLUL 1

(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Suveranitatea**ARTICOLUL 2**

(1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.

(2) Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.

Teritoriul**ARTICOLUL 3**

(1) Teritoriul României este inalienabil.

(2) Frontierele țării sunt consfințite prin lege organică, cu respectarea principiilor și a celorlalte norme general admise ale dreptului internațional.

(3) Teritoriul este organizat, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe. În condițiile legii, unele orașe sunt declarate municipii.

(4) Pe teritoriul statului român nu pot fi strămutate sau colonizate populații străine.

Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni**ARTICOLUL 4**

(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi.

(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă,

de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Cetățenia**ARTICOLUL 5**

(1) Cetățenia română se dobândește, se păstrează sau se pierde în condițiile prevăzute de legea organică.

(2) Cetățenia română nu poate fi retrasă aceleia care a dobândit-o prin naștere.

Dreptul la identitate**ARTICOLUL 6**

(1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

(2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.

Românii din străinătate**ARTICOLUL 7**

Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru

păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt.

Pluralismul și partidele politice

ARTICOLUL 8

(1) Pluralismul în societatea românească este o condiție și o garanție a democrației constituționale.

(2) Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației.

Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale

ARTICOLUL 9

Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.

Relații internaționale

ARTICOLUL 10

România întreține și dezvoltă relații pașnice cu toate statele și, în acest cadru, relații de bună vecinătate, întemeiate pe principiile și pe celelalte norme general admise ale dreptului internațional.

Dreptul internațional și dreptul intern

ARTICOLUL 11

(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.

(3) În cazul în care un tratat la care România urmează să devină parte cuprinde dispoziții contrare Constituției, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constituției.

Simboluri naționale

ARTICOLUL 12

(1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu.

(2) Ziua națională a României este 1 Decembrie.

(3) Imnul național al României este „Deșteaptă-te române“.

(4) Stema țării și sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice.

Limba oficială

ARTICOLUL 13

În România, limba oficială este limba română.

Capitala

ARTICOLUL 14

Capitala României este municipiul București.

TITLUL II

Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Universalitatea

ARTICOLUL 15

(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contra venționale mai favorabile.

Egalitatea în drepturi

ARTICOLUL 16

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse